

OBLJETNICA LISTA "PODRAVKA" 1962. - 2002.

PRVIH 13 GODINA: OD BILTENA DO MODERNOG TVORNIČKOG TJEDNIKA

Najdulju tradiciju tvorničkog novinarstva u Koprivničko-križevačkoj županiji ima koprivnička prehrambena kompanija Podravka, čiji istoimeni list izlazi već 40 godina - prvi broj izišao je 28. studenoga 1962. godine. Iako je sintagma "tvorničko novinarstvo" u zadnjih desetak godina izgubila značenske odrednice i smisao koji su u samoupravnom socijalizmu bili određeni i Zakonom o udruženom radu, u nedostatku drugog terminološkog određenja nužno ju je upotrebljavati. Tvorničkim novinama, nazivala bi se periodika što je izdaju proizvodna ili druga poduzeća, ako je namijenjena samim njihovim radnicima. Nikad u potpunosti ne izlazeći iz okvira tvorničkih novina određenih na taj način, list "Podravka" povremeno ih je ipak nadilazio, bivajući - naročito u šezdesetim i sedamdesetim godinama prošloga stoljeća - izvor informacija i o događanjima u bivšoj koprivničkoj općini. Kroz redakciju je prošlo dvadesetak novinara, od kojih je nekolicina bitno sudjelovala u razvoju drugih medija u Koprivnici, a dio je pak karijeru nastavio izvan žurnalističke profesije. Formativno razdoblje lista osobito je važno u povjesnici koprivničkog novinarstva jer su se u stvaranju moderna tvorničkog tjednika, čiji je nastanak u 1975. godini, 13-u godinu postojanja lista "Podravke", stjecala profesionalna iskustva zahvaljujući kojima je formiranje dopisništava lokalnih dnevnih listova išlo lakše. U ovom prigodnom tekstu osvrćemo se upravo na to razdoblje.

ZAŠTO BAŠ 1962. GODINA

"Kad čovjek uđe u krug tvornice, dobiva dojam da se tu ništa drugo ne radi, već samo ruši staro i podiže novo", piše Glas Podravine o Podravki 1962. godine. U petnaestoj godini postojanja, budućnost koprivničke prehrambene industrije bila je sigurnija nego pet-šest godina prije kad je, zbog gubitaka, bila pred prinudnom upravom i korak do propasti. Uz novu proizvodnu halu današnje Tvornice juha, skladište ambalaže, restoran, garderobu, kotlovnicu i prvu stambenu zgradu za radnike, Podravka te godine "gradi" i svoje novine.

Dok se u godini početka proizvodnje juha u vrećicama koje su prezentirane na jesenskom Zagrebačkom velesajmu 1957., svih tadanjih dvjestotinjak radnika međusobno poznavalo, a i pitanje opstanaka bilo je važnije od tamo nekakvog informiranja, stabilizacija Podravke i povećanje broja radnika na 870 godine 1962. otvorilo je prostor za težnju k osuvremenjivanju interne komunikacije. Iz prijašnje perspektive luksuz, tvornički list tada postaje potrebom i dokazom izbornog mjesta pod gospodarskim suncem.

"U Privrednoj komori naveliko se diskutiralo o potrebi izdavanja tvorničkih novina, pisalo se u štampi o tome kako radni čovjek mora o svemu biti informiran. Saznali smo da mnogi veći kolektivi imaju svoje listove. Podravka je veliko poduzeće i bilo je krajnje vrijeme da i ona dobije svoj list. Treba-

lo je početi, i to što prije", piše 1963. godine šef laboratorija inž. Stanko Lauš i urednik prvog broja "Informativnog biltena Podravke". Prema Lauševu svjedočenju, preteča tvorničkomu listu bili su leci koji su se od 1957. godine, na nalog Pavla Gažija, netom postavljenog direktora Podravke, radnicima dijelili uz obračunske listiće za plaću.

Svjedočanstva o tome tko je dao ključnu inicijativu za pokretanje tvorničkog lista u Podravki ne slažu se. Lauš tvrdi kako je Gaži to naložio tadašnjem šefu općih poslova Ivici Mihočki, dok Ignac Mihoković, član užeg uredničkog kabineta, tvrdi da generalni direktor Podravke za pokretanje lista nije niti znao, već je presudnu ulogu odigrao šef proizvodnje Ivan Gjerek, kao novinar - amater, dopisnik dnevnih listova u Hrvatskoj.

PRVI BROJ

Prvi broj "Informativnog biltena radnog kolektiva Podravka prehrambena industrija Koprivnica" izašao je 28. studenoga 1962. oko 14 sati kada je već spomenuti Mihoković, uz povike "Vijesti, najnovije vijesti!", na ulazu u današnju Tvornicu juha počeo dijeliti primjerke radnicima. Prvi je broj umnožen na ciklostroju u 800 primjeraka u prostorijama Šumarije u Šenoinoj ulici te je, u zadnji čas, pred svršetak radnog vremena, kombijem dovezen u Podravku. Naslovnica je opremljena fotografijom proizvodnih zgrada kod ondašnjeg glavnog ulaza u poduzeće koji je kasnije zatvoren izgradnjom skladišta gotove robe, a sada je to Tvornica dječje hrane. Uz oznake "broj 1" i "godina I.". Prvi broj "Podravke" ima deset listova, međutim, jedna je stranica ostala prazna pa sadrži 19 stranica pisačom mašinom otkucanog pa umnoženog teksta.

U uvodniku koji je potpisala redakcija, a napisao urednik prvoga broja Stanko Lauš, piše: "Danas su već prilike sasvim druge. Ne samo da smo prostorno više razdijeljeni, nego je izvršena i veća podjela rada pa se po vrsti posla i zadacima vrlo razlikujemo. Organizaciono smo podijeljeni na sektore, odjele, proizvodne linije i službe, ali svi smo ipak jedna cjelina. Svi smo jedna mašina, za čiji sinhronizirani rad trebaju svi njeni dijelovi pravilno funkcionirati. Svi smo djelić te mašine i svaki od nas pojedinačno može izazvati njezin zastoj, njeno ubrzanje, ili pak njeno kočenje u radu. Međusobna obaviještenost u funkciji dijelova, poluga, kotača i kotačića ove mašine, od presudne je važnosti za postizanje zajedničkog cilja, što bolje produktivnosti, veće proizvodnje i uspješnijeg poslovanja".

Prvi članak u prvom broju lista "Podravke" nosi naslov "Vijesti iz proizvodnje", a iz njega doznajemo kako izgradnjom novih proizvodnih hala radnici dobivaju normalnije uvjete rada. "Pod kakvim smo uslovima radili do sada, bilo je zaista čudo ostvariti tako visoku proizvodnju", piše inicijalima potpisan Ivan Gjerek. Slijedi pasaż članaka o raspodjeli dohotka, samoupravljanju, povećanju plaća zbog novih cijena kruha i obračunu plaća prema produktivnosti cjelina. Jedini punim imenom i prezimenom potpisan članak jest opet Gjerekov "Bio sam u Krapinskim Toplicama". Nije reportaža, već razmišljanje o boljoj organizaciji odmora i rekreacije radnika. Autor predlaže da Podravka kupi autobuse koji bi prevozili radnike na posao, a u ljeto na Šodericu.

U članku "Uspješno poslovanje za 10 mjeseci ove godine" doznajemo da je Podravka u tom razdoblju 1962. godine proizvela 5881 tonu raznih proizvoda što je bilo već 93 posto godišnjeg plana, a 32 posto više nego prethodne godine. Nakon izvještaja o predavanju o tadašnjim ustavnim promjenama slijedi sportska rubrika s tekstovima o šahu, nogometnom susretu sindikalnih podružnica, strijelcima i stolnotenisačima.

Prvi broj lista "Podravka" zatvaraju "Aktuelnosti" i humoristički prilog "Ozbiljne obavijesti" s, više pu-

1. Naslovnica prvog broja Podravkinog tvorničkog lista, 28. studeni 1962.

ta u raznim prigodama pretiskanom, šalom pod nazivom "Naučni radovi": "U hali B vršit će se ove zime važna naučna ispitivanja o korisnom utjecaju niskih temperatura na ljudski organizam."

S CIKLOSTROJA NA TISKARSKI STROJ

Iz kratkog prikaza prvog broja "Podravke" vidljiva je vrst uredničke politike sasvim primjerene tvorničkim novinama, s interesnim poljima koja se pokrivaju sve do današnjih dana. Sadržajni gabariti već su tada postavljeni, a u idućih godinu dana radi se na grafičkom redizajnu i novinarskom opremanju tekstova, uz skorašnju promjenu tehnike tiskanja.

Uvođenjem stalnih rubrika "Podravka" se već u drugom broju približila idealu "pravih" novina, a prve su bile "Iz rada organa upravljanja", "Sportski život u kolektivu" i "Šale", uz najavu "Pitanja i odgovora", rubrike koja će zaživjeti u četvrtom broju. Iz svjedočanstava znamo da je uredničku palicu od drugoga broja preuzela Mira Acinger, tada pridošlica u Podravku, no impresuma još uvijek nema. Treći, novogodišnji broj, tiskan je na 26 stranica. Pojavljuje se prva ilustracija, karikatura Nikole Kovača, uskoro vrlo popularnog humorista pseudonima Štefina. Prvu humoresku objavljuje u četvrtom broju, u kojem su i prve vijesti "agencije Feferon" koja će kasnije prerasti u humorističko - satirički prilog "Feferon". List je izlazio svakih 15 dana, uz povremene iznimke zbog praznika, a ta će dinamika opstojati do 1975. godine kada "Podravka" postaje tjednikom.

Iduća dva broja idu utrtim putem, no čini se da je loš grafički izgled zbog nečitljivog sloga pisaće mašine sve manje zadovoljavao uredništvo i čitatelje pa je tiskanje sedmog broja, od 1. ožujka 1963. godine, povjereno Koprivničkoj tiskari. Iako nije izmijenjena naslovnica, uvedene su nove konstante: uvodi se impresum, a stranice su numerirane i datirane. U sadržajnom smislu "već viđeno": red aktualnosti, intervju, iz rada organa upravljanja, pitanja i odgovori, humor.

Redizajn nastupa u idućem broju kada "Podravka" dobiva novo zaglavlje i glavnu temu na naslovnici. Trinaesti broj bio je zadnji koji je uredila Mira Acinger, a na njeno mjesto dolazi prof. Radmila Brlečić koja će biti urednicom do veljače 1964. godine. Povećanje broja naslova, posebice vijesti, sažetije pisanje, karakterizira to razdoblje. Narančastom naslovnicom 25., jubilarnog broja "Podravke", obilježena je godina dana izlazenja.

Četvrtinu broja novine su posvetile same sebi, a kakav su "rejting" stekle u svega godinu dana, bilježe prigodne riječi urednice Brlečić u jubilarnom broju: "Mnogi članovi našeg kolektiva brižljivo skupljaju i čuvaju svaki broj Biltena (taj naziv Podravkine su novine zadržale i nakon što su prestale biti biltenom, a mnogi čitatelji i danas ga tako zovu, op. H. Š.) jer to je jedna vrsta dnevnika, to je dokument o radu kolektiva, njegovim uspjesima, planovima i rezultatima. Svakoga dana na poslu provedemo 8 sati - jedan dio našega života vezan je za radno mjesto. Ono što smo tu stvorili i kako smo stvarali, ostaje trajno zabilježeno u Biltenu - knjizi našeg rada".

PET GODINA UREDNIKOVANJA JOVE ROJČEVIĆA

U veljači 1964. godine urednikom Podravke postaje već afirmirani novinar i bivši urednik lokalnog tjednika "Glasa Podravine" Jovo Rojčević. Prema vlastitom svjedočenju, došao je na poziv Ive Gje-reka, očito "sive eminencije" prvih godina razvoja Podravkina informiranja. Uz podizanje lista na višu profesionalnu razinu, Rojčević stvara začetak onoga što se danas zove odnosi s javnošću (public relations) tako što organizira kontakte s novinskim i redakcijama elektronskih medija iz čitave Jugoslavije, piše za Vjesnik i još neke listove.

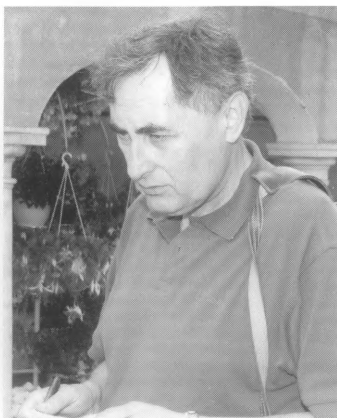
U intervjuu danom listu "Podravka" 2002., Rojčević kaže kako tvorničko novinarstvo, odnosno novinarstvo u udruženom radu, kako se tada zvalo, nije bilo uz bok ostalom novinarstvu "međutim, s vremenom tvorničko novinarstvo dobiva na važnosti, ne samo u pojedinim tvornicama, već uopće na društvenom planu. Mnoga su poduzeća razvila službe za informiranje na zavidnoj razini. Ono što je treći blok bio u političkom smislu u svijetu, to je postalo novinarstvo u udruženom radu na novinarskoj sceni uopće. Formirano je i posebno udruženje na tadašnjoj republičkoj i saveznoj razini." Rojčević je četiri godine bio predsjednikom Udruženja novinara u udruženom radu Jugoslavije.

Glavne promjene koje je donijelo njegovo petogodišnje urednikovanje odnose se na nastavak profesionalizacije novinarskog opremanja tekstova (nadslovi, naslovi, podnaslovi), uz angažman ljudi iz Podravke i novih profesionalaca. Već u prvom godištu koje je uredio, 1964., zamjetno je da novine sve više postaju tribinom na kojoj se iznose poslovna promišljanja o budućnosti Podravke, ali i kronikom aktualnih problema. Danak vremenu vidljiv je iz obilnog praćenja stanja i zbivanja u Savezu komunista što je, s nevelikim kvantitavnim razlikama, opstojalo sve do njegova nestanka. Izbor naslova iz tog razdoblja to dobro oslikava: "Na svim područjima znatno se osjećala prisutnost komunističara", "Održana 7. godišnja konferencija SK", "Komunisti treba da budu aktivni kreatori politike" itd. Nove rubrike pojavljuju se i gase, što nije čudno za razdoblje u životu jednih novina.

Drugi rođendan "Podravke" obilježen je u 49. broju od 1. prosinca 1964. godine velikom anketom među radnicima naslovljenom "Teško bi bilo bez njega...". Uz nezaobilazne pohvale, mnogi su radnici zatražili povećanje opsega lista uz opširnije pisanje o mnogim temama, od politike do sporta što je uredništvu, sugeriralo da povede "diskusije oko unapređenja informiranja, napose samog biltena". Takve "diskusije o unapređenju informiranja" u gotovo se pravilnim razmacima nanovo iniciraju, o čemu se redovito u listu i izvještava. Bez obzira na njihovu učinkovitost koju je danas nemoguće

2. Stanko Lauš, urednik prvog broja;

3. Jovo Rojčević, urednik 1964. - 1969.;

4. Ivo Čičin-Mašansker, urednik 1969. - 1981.

pouzdanu procijeniti, činjenica je da su Podravkine tvorničke novine postupno napredovale. Najveću krizu list "Podravka" proživio je u godini u kojoj je proglašen najboljim tvorničkim listom u Hrvatskoj. Alarmantna notica naslovljena "Ubuduće bez biltena" na naslovnici 101. broja nije potpisana znakom agencije "Feferon" niti je *isfabricirana* u humorističkoj radionici već spomenutoga Nikole Kovača - Štefine pa daje do znanja da se nešto ozbiljno događalo u listu u veljači 1967. godine kada je taj broj ugledao danje svjetlo. Kratak tekst donekle osvjetljava razlog pojavljivanja takve notice, ali kako su novine uredno izašle za petnaest dana bez ikakvih objašnjenja, njezino pojavljivanje danas nije potpuno jasno. Notica je glasila: "Sa željom da se unaprijedi informativna služba u kolektivu, nedavno je održano jedno savjetovanje o tim pitanjima, a i štampani su anketni listići putem kojih se željelo doznati mišljenje članova kolektiva o samom biltenu. Međutim, kako je do sada stiglo svega dva posto potpunjenih anketnih listića, među pojedinim članovima kolektiva vlada mišljenje da za bilten ne vlada očekivani interes, te da se radi toga ukine. Ukoliko se podrži ta inicijativa, ovo bi bio posljednji broj biltena".

Svečani, stoti broj, koji je prije toga izišao, nije nagovještavao takav razvoj situacije. Štoviše, u tekstu o savjetovanju održanom u povodu jubilarnog broja nicali su prijedlozi o pojačavanju informiranja u Podravki pa se predlagalo i češće izlaženje, pokretanje radiostanice s dnevnim informacijama i informativnih oglasnih ploča u svim tvornicama. Prvi je put zabilježen i prijedlog da list "Podravka" istupi na tržište kako bi se smanjili troškovi izdavanja. Niti je "Podravka" prestala izlaziti, niti se pojavila na kioscima. Dolaskom novih dvaju profesionalaca, Ive Čičina Mašanskera kao novinara i budućeg urednika te Vladimira Kostjuka kao budućeg grafičkog urednika, potkraj uredničkog mandata Jove Rojčevića 1968. godine, slijedi novi kvalitativni skok: grafički redizajn i dobivanje vizualnog identiteta čija su glavna obilježja zadržana u idućih tridesetak godina.

ČIČINOVA ERA

Drugi afirmirani koprivnički novinar Ivo Čičin Mašansker, također tada već bivši urednik "Glasa Podravine" - a na to mjesto došao s 19 godina kao vjerojatno najmlađi urednik u Hrvatskoj - u listu "Podravka" radi od travnja 1968., a urednikom postaje u srpnju iduće godine. Na tom je mjestu sve do 1. travnja 1981. Čini se kako je, suradnja dvaju profesionalnih žurnalista stvorila predispozicije da se

interes "Podravke" tih godina počne širiti na gradske teme što je vidljivo iz brojnih tekstova, a naročito novouvedene rubrike "Komunalne razglednice", u kojoj se detaljno opisuje razvoj koprivničke infrastrukture. Čičin to objašnjava ovako: "Postoje razdoblja kad smo svi skupa nezadovoljni nekim listom koji nam je pri ruci, a tako je tada bilo s Glasom Podravine pa smo u Podravki odlučili da počnemo pratiti općinske teme, a intenzivnije smo pratili i sport. Kriza Glasa Podravine potrajala je neko vrijeme pa je Gaži pozvao kolegu Rojčevića i mene te nam rekao neka se dogovorimo tko će otići u taj list. Otišao je Jovo, a ja sam postao glavnim i odgovornim urednikom "Podravke".

Do grafičkog redizajna lista došlo je u broju od 30. prosinca 1968. godine, a višegodišnje želje za vizualnom promjenom materijalizirao je Vladimir Kostjuk. Tada dizajniran izgled naslovnice, sa zaglavljem u kojem više nema "informativnog biltena", već novine postaju "listom prehrambene industrije Podravka - Koprivnica", simbolom "prepolovljenog" srca u crveno-bijeloj kombinaciji, s glavnom temom na naslovnoj stranici, vodećom fotografijom i najavom B-tema, ostao je zaštitnim znakom novina sve do posljednjeg redizajna u 2000. godini.

Veći, današnji format, stvorio je mjesta za više tekstovnog i slikovnog materijala i od prvih se brojeva iz 1969. godine koristi za pokretanje novih rubrika ("Čitaoci-redakcija", "Prijedlog s radnog mjesta", "Aktualni dijalog", "Od broja do broja", "Sa stranica svjetske štampe" itd.), a i sport je dobio opširniji tretman. Za tu je godinu primljena druga nagrada za najbolji tvornički list u Hrvatskoj.

Uz urednikovanje preporođenog tvorničkog lista, Čičin preuzima i razvoj odnosa s javnošću: "Privlačili smo ljude u Podravku te su nam dolazili novinari iz cijele Jugoslavije, pa i Europe. Nije se moglo dogoditi da novinar iz Podravke ode bez barem petnaest reportaža, razgovora i drugoga novinarskog materijala. List je bio otvoren, slali smo ga na mnoge adrese širom tadašnje države, a to je imalo odjeka upravo na taj način da su novinari dolazili k nama te napravili bezbrojne reportaže u svim mogućim listovima".

U prvoj polovici sedamdesetih godina prošlog stoljeća list "Podravka" poprima sve odlike modernog tvorničkog lista i u vizualnoj i u tekstualnoj dimenziji. Kostjukove fotografije, naročito na naslovnica-ma iz toga razdoblja, imaju prizvuk artističkog, dok se uz očekivana izvješća s raznih sastanaka ili pak tekstove o zbivanjima u radnim jedinicama, ustaljuju već sjajno uobličene životne priče radnika, uvodi kulturna rubrika, polemizira se, objavljuju feljtoni i reportaže. U travnju 1973. godine redakcija biva osnažena jakim novinarskim perom prof. Dragutinom Feltarom koji odmah postaje i urednikom novopokrenutog lista "Zelena Podravka" namijenjenog poljoprivrednicima. Redakciji se pridružuje i prof. Željko Pazić, budući urednik.

Broj stranica dvomjesečnika "Podravke" nije fiksiran i kreće se od najmanje osam pa do najviše 22 u 1971., 26 u 1972., isto toliko u 1973. te 22 u 1974. godini. Tek se prelaskom na tjedni ritam izlaženja ustaljuje format od osam stranica, a toliko ih novine u pravilu imaju i danas.

TJEDNIK

Prvi konkretan trag o ozbiljnom razmišljanju o tjednom izlaženju "Podravke" nalazimo već u 241. broju od 27. studenoga 1972. godine, obilježenom desetgodišnjicom informiranja u Podravki, u prigodnom tekstu Pavla Gažija gdje, u sklopu čestitke, novinarima i suradnicima lista želi što skorašnji postanak tjednikom. U dvije i pol godine, koliko je proteklo do te realizacije, tako što se više ne spominje pa ni u 300-om broju lista, od 16. svibnja 1975. godine kada je za to postojala dobra obljetničarska prigoda. Tek se u prethodniku 306. broja od 3. rujna te godine najavljuje da će "Podravka"

izići kao tjednik nakon godišnjih odmora.

Sama promjena dinamike izlaženja nije ostavila traga na izgledu ni sadržaju Podravkinih novina, osim što se podrazumijeva da je objavljeno manje tekstova. U uvodniku, naslovljenom "Tjednik", piše: "U ovom razdoblju, kada su potrebe za informiranjem sve veće, dvotjednik je prerastao sam sebe i stoga se drugačije i nije moglo nego donijeti odluku da "Podravka" izlazi tjedno. Što se pri tom mijenja? Prvenstveno, informiranje dobiva na brzini. Okupljanjem većeg broja novinara list će dobiti na kvaliteti. Odluka je uredničkog kolegija da se kvantitet pretpostavlja kvalitetu. To znači: više kraćih, ali kvalitetnijih napisa. Ta maksima, međutim, neće moći biti ostvarena bez široke podrške naših dosadašnjih i budućih suradnika. To je, uostalom, uvijek bio najvredniji dio ovih novina".

Prvi broj lista "Podravka" kao tjednika na naslovnici, uz uvodnik, donosi najavu proslave 25. godišnjice samoupravljanja u tvrtki, na drugoj raspravu o reorganizaciji i aktualnosti, na trećoj vijesti iz proizvodnje, a četvrta je posvećena obljetnici samoupravljanja, uz feljton Dragutina Feletara. Vijesti i informacije ispunjuju petu, a razgovor s radnicom te popis novih radnika šestu stranicu. Sedma je posvećena sportu, a osma je poprimila oblik koji će zadržati idućih tridesetak godina: Ivan Haramija Hans dobiva crvenu podlogu za svakotjednu karikaturu (u "Podravki" je počeo objavljivati u siječnju), a Željko Lovošević pod pseudonimom Desiderius prostor za križaljku (suraduje od 1974.).

ZAKLJUČAK

Prelaskom na tjedni ritam izlaženja "Podravka" je okončala trinaestogodišnji razvojni put, od šapirografiranog biltena neugledna izgleda bez fotografija do modernog, vizualno i sadržajno dorečenog tvorničkog lista koji radi ekipa iskusnih profesionalaca te novinara afirmiranih i izvan kruga tadašnje Podravke. Nije čudno što se taj razvoj poklopio s razvitkom same kompanije koja upravo koncem šezdesetih i početkom sedamdesetih godina prošlog stoljeća brzo raste. To je, uz politički podržavan trend ustroja informiranja radnika - samoupravljača u socijalističkom poretku, glavni razlog što su se Podravkine tvorničke novine formirale u relativno kratkom vremenskom razdoblju i postale nezaobilaznom činjenicom u povijesti koprivničkog novinarstva zadnjih dekada 20. stoljeća.

Napomena:

Dijelovi teksta preneseni su iz autorova feljtona "Obljetnica: 40 godina lista "Podravka" koji je 2002. godine izlazio u listu "Podravka"
Foto: Nikola Wolf

Literatura:

1. Dragutin Feletar: Od prvog do tisućitog broja - od šapirografa do kolora, "Podravka" br. 1000., 10. kolovoza 1989.
2. Godišta lista "Podravka", 1962. - 1975.

SUMMARY

Hrvoje ŠLABEK

ANNIVERSARY OF THE NEWSPAPER "PODRAVKA" 1962 - 2002

The newspaper of the food processing company Podravka from Koprivnica has the longest tradition among similar newspapers in the County of Koprivnica and Križevci. Its first issue was published 40 years ago, on 28th November, 1962. In this text the author looks back to the first 13 years in the development of the news-letter, and presents the way how a humble news-letter duplicated on the stencil-duplicator grew into a modern, visually and substantially rounded off weekly, with importance and influence not confined only to the company itself.